

PROGRAMACIÓ : abril de 2009

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/biblioteques

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL

VILANOVA I LA GELTRÚ

EL RETORN DEL PROFESSOR DE BALL

de

Henning Mankell

L'autor: Henning Mankell

Neix a Estocolm, el 3 de febrer de 1948, i creix entre Sveg i Boras, al sud de Suècia. El seu debut literari té lloc en el món del teatre: amb vint anys ja és autor i ajudant de direcció al teatre Riks d'Estocolm. Es casa amb Eva Bergman, filla d'Ingmar Bergman, el reconegut director de cinema i teatre suec.

Més tard comença a escriure novel·la juvenil i per a adults, sobretot dins del gènere policíac de novel·la negra. És dins d'aquest camp que ha assolit la fama i el reconeixement mundial. El seu personatge més conegut és l'inspector de policia Kurt Wallander. Amb Wallander, Mankell ha assolit la creació d'un personatge ple d'humanitat i de sensibilitat quotidiana, que tant pot desentranyar la més complicada sèrie d'assassinats com condoldre's de la seva sort i pensar que ha de jubilar-se per a donar pas a una societat postmoderna que l'aclapara i que sembla que ja no entén. La sèrie de Wallander, que ha estat traduïda a trenta-vuit idiomes, està composta per nou títols: 1991: *Mördare utan ansikte* (literalment «Assassins sense rostre», no traduïda al català); 1992: *Hundarna i Riga* (*Els gossos de Riga*, 2002); 1993: *Den vita lejoninnan* (*La lleona blanca*, 2003); 1994: *Mannen som log* (*L'home que somreïa*, 2003); 1995: *Villospår* (*La falsa pista*, 2001); 1996: *Dem femte kvinnan* (literalment «La cinquena dona», no traduïda al català); 1997: *Steget efter* (*Amb l'alè al clatell*, 2004); 1998: *Brandvägg* (*El tallafoc*, 2004); 1999: *Pyramiden* (*La piràmide*, 2005), recull d'històries curtes. Remata aquesta sèrie *Innan frosten*, escrita el 2002 i traduïda com *Abans de la gelada*, (2006), la primera d'una sèrie de tres novel·les protagonitzades per Linda Wallander, filla de l'inspector.

Paral·lelament, Mankell ha escrit altres novel·les policíacques: *El retorn del professor de ball* (*Danslärarens återkomst*, 2000), protagonitzada per l'inspector Stefan Lindman; *El cervell de Kennedy* (*Kennedys hjärna*, 2005), thriller al voltant de la sida, i *El xinès* (*Kinesen*, 2007), protagonitzada per la jutgessa Birgitta Roslin; les novel·les de temàtica diversa *Profunditats* (*Djup*, 2004) i *Sabates italianes* (*Italienska skor*, 2006), i els llibres de temàtica juvenil *El gos que corria cap a un estel* (*Hunden som sprang mot en stjärna*, 1990), *El noi que dormia a la neu* (*Pojken som sov med snö i sin säng*, 1996), *Viatge a la fi del món* (*Resan till världens ände*, 1998) i *Les ombres creixen al capvespre* (*Skuggorna växer i skymningen*, 2004), de la sèrie de Joel Gustafsson, publicats separatament i recollits també en català dins el volum *El viatge d'en Joel* (2007). Totes elles destaquen perquè, fins i tot quan les podem emmarcar en el gènere negre, expressen missatges socials i aprofundeixen en problemàtiques actuals com l'atur, la immigració, la malaltia, la inseguretad ciutadana...

Mankell és un enamorat de l'Àfrica, on passa gran part de l'any i on dirigeix el Teatre Nacional de Moçambic. Àfrica apareix en diverses de les seves novel·les i peces de teatre, com *Lleona Blanca* o *L'ull del lleopard*, i ara a *Antílops* (representada actualment al Teatre Nacional de Barcelona), de la qual ell mateix és un dels personatges principals. L'autor ens mostra, en un text ple de cinisme, una Àfrica marcada negativament per Occident.

El 6 de febrer de 2007, dins de la tercera Trobada de Novel·la Negra de Barcelona, li va ser lliurat el Premi Pepe Carvalho, com a reconeixement a la globalitat de la seva obra en aquest gènere.

L'obra: El retorn de professor de ball

Henning Mankell deixa de banda el seu detectiu de plantilla, Kurt Wallander, per presentar-nos una trama policíaca que, de la mà d'uns misteriosos i macabres assassinats, ens acosta a la realitat semioblidada de la supervivència de les idees nazis i antisemites, materialitzades en l'odi a l'immigrant, en la Suècia actual.

El desembre de l'any 1945, un avió britànic aterra a Bückeberg (Alemanya) i en baixa un home que porta una petita bossa de viatge negra; es dirigeix a la presó de Hamelin, on dotze criminals de guerra alemanys estan empresonats, amb una sinistra missió. Cinquanta-quatre anys després, a Suècia, Herbert Molin, un policia jubilat, afecionat als puzles i al ball de saló, que porta una vida tranquil·la al poblet de Härjedalen, és assassinat d'una manera brutal: l'han mort a fuetades. Un antic company de Molin, el jove inspector Lindman, que no està en les millor hores de la seva vida pel que fa a la salut, viatja fins als boscos del crim buscant no tant esbrinar el cas com distreure's de l'angoixa que la malaltia li genera.

La novel·la ens mostra l'art de l'autor a l'hora d'aconseguir mantenir l'expectació capítol rere capítol, en la plasmació de personatges creïbles i polièdrics, i en el domini d'un llenguatge àgil i efectiu però netament literari. Per acabar-ho d'adobar, aquest llibre ens ofereix uns elements de reflexió sobre el fenomen de la pervivència d'idees que mai no s'haurien de deixar de denunciar: *Mai no vaig creure que el nazisme morís amb Hitler. De gent amb idees malvades, de menyspreu cap a les persones, racistes, encara n'hi ha avui dia, igual que aleshores. Ara tenen altres noms, altres mètodes, no lluiten als exèrcits ni als camps de batalla. L'odi contra aquells que són menyspreats s'expressa d'altres maneres. Des de sota, podríem dir. Aquest país, per exemple, o Europa mateix, estan essent bombardejats des de dins pel seu menyspreu envers la debilitat, els atacs contra els immigrants, el racisme. Ho veig per tot arreu. I em demano si, de fet, som capaços d'oposar una resistència suficientment forta.*